

var muligt. Maa jeg her blot have Lov til at nævne, at i 1926—27 var de egentlige militære Udgifter ca. 45 Mill. Kr., men hvis samtlige de Forslag, vi har stillet, bliver gennemført, vil de samlede Udgifter, de virkelige Militæruddgifter gaa ned til ca. 38 Mill. Kr., saaledes at man altsaa for det enkelte Aar, fra Finansaaret 1926—27 til Finansaaret 1927—28, faar en Nedgang af ca. 7 Mill. Kr. Hvis det Forslag, jeg her har den Ære at forelægge for det høje Landsting, bliver vedtaget, betyder det en Nedgang paa ca. 2 Mill. Kr. De Ændringsforslag, jeg har stillet til Finanslovens anden Behandling, og som for kort Tid siden blev vedtaget i Folketinget, medfører alt i alt en Nedgang i Udgifterne paa ca. $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. men heri er ogsaa medregnet de automatiske Nedsættelser, dem, som vi ingen Indflydelse har paa, altsaa baade automatiske Nedsættelser og saadanne Nedsættelser, der er blevet til ved bestemte Direktiver. Hvis endvidere vore Ændringsforslag til Lønningsloven af 1919 bliver vedtaget, vil der opnaas en Besparelse paa Krigs- og Marineministeriets Budgetter paa ca. $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Naar man lægger disse 3 Tal sammen, kommer man til ca. 7 Mill. Kr. Det er derfor, jeg siger, at de virkelige Militæruddgifter fra Finansaaret 1926—27 til 1927—28, hvis vore Forslag gennemføres, i det væsentlige vil gaa ned med ca. 7 Mill. Kr.

Under de nuværende Forhold, da vi i høj Grad — hvad vi antagelig efterhaanden alle bliver mere og mere klare over — er skatteoverbelastede, mener jeg, det er nødvendigt — og det er det, Regeringens Bestræbelser overalt gaar ud paa — at bringe saadanne Udgiftsreduktioner til Veje, at Byrderne virkelig kan blive til at bære for den danske Befolkning; et Led i denne Plan er ogsaa de Nedsættelser, der skal finde Sted efter de Lovforslag, vi har stillet angaaende de militære Budgetter. Man kunde naturligvis sige: ja, men kunde der ikke have været Grund til at foretage en fuldstændig Ændring af det System, som vi fik i 1922? Det er en Tanke, som jeg nødvendigvis maatte overveje, da jeg blev Forsvarsminister i December 1926, men jeg blev hurtig klar over, at det overhovedet ikke kunde lade sig gøre at undersøge, hvilke Ændringer der kunde foretages i Hærordningen af 1922, Tiden forsløg ikke til at faa de fornødne Undersøgelser iværksat paa grundig Maade. Derfor har jeg anset det for absolut det rigtigste at foreslaa disse Nedsættelser her, saaledes at vi som sagt opnaar en Udgiftsreduktion paa

ca. 7 Mill. Kr. fra Finansaaret 1926—27 til 1927—28, for derefter at foretage Undersøgelser, der helst skulde faa det Resultat, at visse Ændringer i Systemet af 1922 til Efteraaret eller i alt Fæld i Løbet af næste Rigsdagssamling kan gennemføres, saaledes at vi holder os indenfor den ny finansielle Ramme, der, som jeg har nævnt, bliver ca. 38 Mill. Kr., bortset fra saadanne Ting som Forrentning og Amortisation af Bygninger og hvad dertil hører. Det er altsaa det, Bestræbelserne maa gaa ud paa i den kommende Sommer, det har jeg udtalt flere Gange i det høje Folketing, og jeg kan sige, at de forberedende Overvejelser allerede er i fuld Gangovre i Ministeriet. Hvad man tilsigter, er i særlig Grad en teknisk Revision paa Grundlag af de Erfaringer, vi har gjort i de sidste 5—6 Aar, en teknisk Revision af Ordningen, som blev til i 1922. Det er en given Sag, at det, man her særlig maa have for Øje, er en Forenkling og derigennem en Billiggørelse af hele Systemet. Jeg skal i den Henseende eksempelvis nævne, at naar vi har 2 Lægekorps, et Lægekorps for Hæren og et for Marinen, vil det — derom er der slet ingen Tvivl — billiggøre hele Administrationen, naar vi slaar dem sammen til et fælles Lægekorps, og jeg tror, at man samtidig kan indskrænke Antallet af Læger meget betydeligt. Jeg kan endvidere nævne, at vi har et Flyverkorps for Hæren og et for Flaaden. Intet vilde efter min Mening — og jeg haaber, at de sagkyndige vil give deres Tilslutning dertil — være mere rimeligt for et lille Land som Danmark, end at vi slog de to Flyverkorps sammen til eet. Overvejelser og Forberedelser, som gaar ud paa, at de to kan blive til eet, er i fuld Gang i Ministeriet. I det hele tilsigter man en Forenkling og derigennem en Billiggørelse af Administrationen, idet man, som sagt, saa vidt muligt samler det indenfor de to Værn, som kan forenes. En saadan Ordning tror jeg vi kan være tjent med; og der vil paa den Maade kunne opnaas ret betydelige Reduktioner af Udgifterne.

Jeg tillader mig at anbefale dette lille Lovforslag, der altsaa gaar ud paa for 1927—28 at ændre § 4 i Loven af 12. Marts 1923 saaledes, at det Beløb, der er fastsat i Paragraffen, 3 Mill. Kr., nedsættes til 1 Million for 1927—28. I den nævnte Lov findes der Bestemmelser om hele det, vi populært kalder Kasernespørgsmaalet, Garnisonsordningen. Da man i 1922 gik over til det nye System, var det Mening, at der skulde foretages en vis Omlægning af de militære Etablissementer. Der var visse